

עורכים נכבדים -

אלנו כשהימים קבלת את כפתורים עם "שינוי" אל קונג'ל: זנות אלנו את מדינות
הפאה, סוגי קצת מן הצדדות הנכבדים, נהיה ורעית את נכחות סביון.
והיינו המצב אל פגה הבה.

תוכן אגות הקצרה - שאלה: מבוע שספר את פסיכ
כאם הקצרים שנשאו גרועים עם מאה של תרוד

ניוס אין המשאלות לזכרות ההרה בוקא מרושם השיר? אין אנו מפרו אל שאלות
הצניעות לביב. זהו גורם של המעל.

כאם אין קצרה בנוכחות רוח היעל והנסה המגניפה?
כאם אין אנו מקצרים או מעל, הנהיפה שיר כזה פוגע בקדוה הבוראים?
ועם זה.

זם זה מצנין? כמעט כל הקצרים החסנים נוסנו מ יצי אנו תם הליה המשק
הקדוה והכשלה. אוי דאמתי.
סין שאלה סוני.

מאיבק:

תמונה על התקונים שבתוך השורות (הול משיאות הדנוס.) כלק מצוינים והחמים.

כפי לא אלוה מכתב העלמא (ינג'א שלום זה) אנו עול ה אנו, לוי לביצת שיר.
אם אין השם.. אם עמיפ הוא אסקול קצרה או שא קצרה, בקופמן כמסכן
מולד לא, כואה אורי.

ההצפנות זו אצבי את הרושם הוד, שנסה עמי יחוד במקום אשי הנאום של.
הא י נורמן. יש חכובות: סעות אל בזו.

הכבוד רק
נ. א. ה. ר. ג.

נאני. 2/4/32

במכתב אל עורכי "כתובים" בזו הלשון:

"לפני ימים אחדים קיבלתי את 'כתובים' עם 'שירי' - 'ליל קרנבל'.
עקרתי לגמרי את מרירות הדאבה, הותרתי קצת מן העצבות
הנכנעת, נברתי והעליתי את פכחון הדיון... והריני במצב של
הגבה בכתב.

"תוכן אגרותי קצר - שאלה: מדוע שסעתם את השיר?

"האם הקטעים שנשמטו גרועים הם מאלה שנותרו?

"האם אין ההשמטות גורעות הרבה דווקא מרושם השיר? אין אני
מדבר על שלמותו העניינית, לדידי זהו גורם שני במעלה.

"האם אין בצורה הנוכחית רווח ברעש והפסד בנגינה?

"האם אין אתם מצטערים, ולו מעט, על הפגיעה ששיר כזה פוגע
בכבוד 'הכתובים'? ועם זה..."

"עם זה מעניין! כמעט כל הקטעים החסרים נוספו עליידי אחרי תום
השיר, במשך העיבוד וההשלמה. אולי באמת...
"סימן-שאלה סופי.

"מאידך:

"ותודה על התיקונים שבתוך השורות (חוץ משגיאות-דפוס...).
כולם מצויינים והולמים. כדי לא לשלוח מכתב בעלמא (וגם לא
לשם זה) אני עושה אותו לזוי להצעת שיר. וכאן, למען השם... אם
עתיד הוא לסבול, בצדק או שלא בצדק, כקודמו המיסכן, מוטב
שלא 'יראה אור'.

"בהזדמנות זו אזכיר את הרושם העז שעשה עלי יחוד המקום לשמי
בנאומו של הא' נורמן. יש להודות: סערת-לב כזו..."

בכבוד רב,

נ. אלתרמן